

Tutkusunun peşinden yelken açan bir ışıklı:

Haldun Ünsal

Sevil KARACIK
FMV ve Işık Okulları
Kültür Sanat Yöneticisi

Bu sayımızda konuğumuz, Haldun Ünsal. Işık Lisesi sıralarından mühendisliğe; gemi, araba ve tren modelleri yapımına uzanan bir başarı öyküsü.

Sayın Haldun Ünsal sizi biraz tanımak isteriz.

9 Mayıs 1951 İstanbul doğumluyum. İlk ortaokul ve liseyi Işık'ta okudum. 1968-1969 mezunuyum. Galatasaray Üniversitesi Makine Mühendisliğini bitirdim. On yıl kadar imalat işi ile uğraştıktan sonra ticarete atıldım, şimdi ticaretle uğraşıyorum. Evliyim ve 30 yaşında bir oğlum var. O da benim gibi fen sevdiğinden İngiltere'de üretim mühendisliği okudu. İki yıldır yeğenim Mimar Mert Ünsal'la beraber çalışıyorum.

Hepimizin çok ilgisini çeken bir hobiniz var. Bu hobiniz hakkında bilgi verebilir misiniz?

1979-1980 yıllarından beri hobi olarak model yapıyorum. Ancak ciddi anlamda modelci olmam "Gemi Modelcileri ve Gemi Sevenler Derneği"ne girmemle başladı. Önceleri statik tabir ettiğimiz hareketsiz gemiler (kalyonlar) yaptım. 1984-1985 yıllarında mühendisliğimin verdiği dürtülerle statik gemi yapımı yetmemeye başladı. Bu nedenle dinamik denilen, hareketli, uzaktan kumanda edilen gemiler yapmaya yöneldim. Hâlen yapıyorum. 2012-2013 süresince gemilerimin büyük bir kısmı Rahmi Koç Müzesi'nde sergilendi.

Hobi sahibi olmak çok önemlidir; hobiler, insan hayatını renklendiriyor ve değiştiriyor değil mi?

Kendi hobimden yola çıkarsam şöyle söyleyebilirim, modelcilik öyle bir sevgi ki, içinizde doğduktan sonra devamlı büyüyor ve tutkuya dönüşüyor. Ciddi şekilde araştırmak ve okumak, diğer modelcilerle sıkı ilişkide olmak zorunluluğu getiriyor. Bu da sizi sosyal insan yapıyor. Hafta sonları farklı yaşlardaki modelci arkadaşlarla çeşitli göl ve göletlerde gemileri yüzdürüyor, yaptığımız değişiklik ve gelişmeleri deniyor ve bilgi paylaşıyoruz.

Gemi modelleri yapımı dışında aktif olarak 1:18 ölçekli model araba koleksiyonum var. Aynı zamanda nadir bulunan 1:220 ölçekli tren koleksiyonu yapmaktayım. Ayrıca modelcilikten sayılmayan ama kabuk olarak temin edilip son teknoloji ürünü elektroniklerle donatılarak, saatte 120 km. hıza ulaşabilen 1:10 ölçekli sürat tekneleri yapıyorum.

Hobim için bu kadar uğraş verirken "boş zamanı olmak" diye bir durum ortadan kalkıyor. Hobisi olmayan bireyler, özellikle emeklilik yıllarında amaçsız, çabuk çöken, tükenen, huzursuz ve mutsuz insanlar olmaya mahkûm olur, diye düşünüyorum.

Makine mühendisliğinden başlayan başarı öykünüz, hobi olarak başlayan gemi modelleri yapımında da aynen devam ediyor. Bu öyküde Işık Lisesinin yeri nedir?

Son cümleyi baştan söyleyecek olursam Işık Lisesinin yeri gerçekten önemli. Ailemin dışında geçirdiğim çocukluk ve gençlik yıllarımın büyük bir kısmı okulda geçtiği için mayalanma ve şekillenme, öğretmenler ve arkadaşlarla Işık'ta oldu. Rahmetli müdürümüz Sacit Öncel ve okul idarecilerinin son derece formal, prensiplerinden ödün vermeyen tutumları ile disiplinli bir okul hayatımız oldu. Emsal okullardaki arkadaşlarımız, "Askerî okulda mısınız?" diye takılırlardı. Fakat bu sayede prensip sahibi, dürüst, zorluklara dirençli, fedakâr ve iyi insan olmanın, menfaatlerden daha üstün olduğunu öğrendik. Bu kazanım hayatımda da etkindir ve eğer başarımla varsa temelinde Işık Lisesi vardır.

Şu an dünyada maalesef bu olgular azaldı veya değerini yitirmeye başladı. Menfaat ve maddiyat ön plana çıktı. Bu yüzden benim için Işıklı arkadaşlarımla birlikteliğimin değeri gün geçtikçe artıyor.

Mezunlar arasında Işık Lisesi 1968-1969 mezunlarının bir ayrıcalığı var. Birlikteliğiniz arkadaşlık ve dostluktan öte, kardeş gibi. Belli bahanelerle bir araya geliyor; iyi ve kötü günde birbirinizin elini hiç bırakmıyorsunuz. Okul yıllarında ilişkiniz nasıldı, çokça rekabet olur muydu aranızda yoksa Işık kardeşliği ön planda mıydı?

11 yıllık Işıklı olmaktan (1958-1969) ve sizin de bahsettiğiniz gibi dosttan öte her bir ferdiyle kardeşlik derecesine geldiğimiz 68-69 mezunları içinde bulunduğumdan dolayı gurur duyuyor ve kendimi şanslı hissediyorum. Çeşitli ortamlarda bizleri tanıyanların bu kopmaz birlik ve bütünlüğü görerek şaşkınlıkları ve biraz da hasetlik çekerek bunu dile getirmeleri hoşumuza gidiyor. Bu yakınlığımızın aslında ne kadar özel ve büyük bir nimet olduğunun farkına varmamızı sağlıyor. Aramızda her zaman sevgi, dostluk ve dayanışma ruhu hâkimdi. Kıskançlık veya menfaat ilişkisi söz konusu değildi. Okul yılları dâhil bugüne kadar hiçbir Işıklı arkadaşımın en ufak bir gerginlik yaşadığını hatırlamıyorum. Çünkü hepimiz Işık terbiyesi almıştık.

Lise yıllarına ait anılar hafızalardan hiç silinmiyor. Işıklı yıllarınız nasıl geçti? Arkadaş ve öğretmenlerle ilgili bize anlatacağınız anılarınız mutlaka vardır.

Sınıfımız tabii ki bir "Hababam Sınıfı" değildi. Ama bizler de öğrenciydik ve gençtik. Seviyeyi düşürmeden -ki düşürmemize izin yoktu- doza-ji kaçırılmadan çok tatlı muziplikler yapıyordu. Hocalara yapılan şakalar olurdu. Boş geçen derslerde her hocamızın belli özellikleri karikatürize edilerek taklitleri yapılırdı. Sözlü ve yazılı sınavlarımızda bile türlü anılarımız vardır. Mesela, matematik dersinde Sıddık Yarman (Prof. Dr. Sıddık

Işık Lisesi 1969 Yılı

Yarman) arkadaşımız sözlüye kalktığı zaman, aşırı aktif olduğu için, fazla bilgisini büyük bir heyecanla anlatmaya çalışırken tebeşirleri kırar; kitapla yetinmeyip kendi geliştirdiği teorem ispatlarını hocamıza anlatmaya çalışırken silgi yerine ceketinin kolunu kullandığı olurdu. Çok tatlı anlardan sadece bu, şu an aklıma gelen bir örnektir.

Bu soruyu mutlaka sormalıyım: Işık Lisesi 1969 mezunu Prof. Dr. Sn. Sıddık Yarman Işık Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı. Yine Işık Lisesi 1969 mezunlarından Sn. Hüsnü Güreli Işık Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkan Vekili. Ve yine üniversitemizin Mütevelli Heyeti üyelerinden Sn. Cem Yurtbay ve Sn. Mümtaz Tahincioğlu da Işık Lisesi 69 mezunlarından. Fezziye Mektepleri Vakfı Yönetim Kurulu Başkanımız Mimar Sn. M. Kamil Özkartal da Işık Lisesi 1969 mezunu. Işık'tan hiç kopmadan bu kuruma hizmet veren değerli mezunlarımızın hepsi iş adamı ve çok yoğun oldukları hâlde okulları için zaman ve emek harcıyorlar. Bu konuda neler düşünüyorsunuz?

Işık Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. Sıddık Yarman, Başkan Vekili Hüsnü Güreli, değerli heyet üyesi arkadaşlarım Cem Yurtbay, Mümtaz Tahincioğlu ve Fezziye Mektepleri Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Kamil Özkartal kardeşlerimle, samimi söylüyorum gurur duyuyorum. Aynı hisleri görev almış veya alacak diğer arkadaş ve dostlarım için de paylaşıyorum.

Daha önce de belirttiğim gibi, zaman ve emek harcamaları, Işık Lisesinin bize vermiş olduğu özverili olma ve değerlerini başkalarıyla paylaşarak huzur duyma özelliğini ve büyüklüklerini gösterir.

Bu durum benim için kıvanç vesilesidir.

Fezziyeliler Işıklılar Derneği hakkında da düşüncelerinizi almak isterim.

Fezziyeliler Işıklılar Derneği, bizler ve tüm mezunlar için büyük bir birleştirici güçtür. Dernek, büyük özveri ile çalışan arkadaşlarımız sayesinde, güzel misyonuyla, aydınlık bir yuva ve dayanışma merkezi olmayı sürdürecektir. Bu sebeple her şekilde desteklenmelidir.

Işık büyümeye devam ediyor. Ispartakule Kampüsü ve Tuzla Işık Anaokulu ile başlayan bu hızlı ve akıllı büyüme devam edecektir. Okuduğunuz yılların Işık'ı ile bugünkü Işık'ı değerlendirir misiniz?

Mezun olduğumuz 68-69 yıllarında sadece Nişantaşı'nda Işık vardı. Şimdi ise tam teşekküllü sosyal tesisleri, kampüsleri ve üniversitesi ile çok büyük bir eğitim ağı var ve bu ağ, gün geçtikçe genişlemeye devam ediyor.

Tabii ki şimdiki Işıklılar bizlerden çok daha fazla geniş imkânlarla eğitim-öğretim görüyorlar. Işık Okulları teknolojinin bugün geldiği seviyeye yetişecek hatta bu seviyeyi geçebilecek bilgi ile donanmış, yüreklerinde Atatürk ve vatan sevgisi taşıyan ve bundan asla ödün vermeyecek bireyler yetiştirmeye devam ediyor ve ben, bununla gurur duyuyorum.

Son olarak genç Işıklılara neler söylemek istersiniz?

Mezun oldukları veya olacakları okulun nasıl bir ekol olduğunun bilincinde olarak kıymetini bilsinler. Çünkü insan yaş aldıkça olgunlaşıyor, olgunlaştıkça ve hayatı tanıdıkça Işıklı birey olmanın değeri anlaşılıyor, Işık'ın kendisine neler kazandırmış olduğunu fark ediyor.

Genç Işıklılar, birlik ve beraberliklerini kopartmadan, kazanmış oldukları vasıfları hayatları boyunca kullansınlar. Başarı, arkasından mutlaka gelecektir.

Işık Lisesi 1969 yılı mezunlarının "Sınıf Farklı Sergisi" 12 Aralık 2013

